

Életem története

Én már nagyon régóta itt vagyok egy boltban, pedig úgy szeretném, ha olyan labda lehetnék, mint a társaim! Dobálnának, rugdosnának, igazán jó volna!

Ez a nap is úgy kezdődött, mint a többi. Egyszer csak két fiú kezdett nézegetni engem. Gondolom, focisták lehettek, a sportmez, nadrág, a lábukon a csuka alapján. Jaj, de szeretném, ha elvinnétek! Aztán a fiúk odahívták az anyukájukat, és győzködni kezdtek. Hosszas huzavona után megszületett a döntés: hazavisznek.

Végre valóra válhat az álom! Így is lett. A fiúk egész nap dobálták, rugdostak. A játék végén mindig visszaraktak a helyemre. Igazán figyelmes és rendes srácok!

Nagyon vigyáztak rám. A sulijukba is magukkal vittek, és megmutatták a barátaiknak, milyen remek labdájuk van. Nekem ez volt életem legjobb napja, mert még az osztálytársak is velem fociztak! Hozzáteszem: a sok rugdosás ellenére nem sérültem meg.

Az unalmas boltból indultam. Aztán hirtelen megváltozott az életem, amelyet nagyon szeretek! Minden társamnak hasonló boldogságot kívánok!

Hodor Levente 5.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola